

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library City
Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

UKRAINIAN LABOR NEWS
Виходять три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VI. 4. 100. ВІСНОК, 9. ВЕРЕСНЯ 1924. WINNIPEG, MAN. TUESDAY, SEPTEMBER 9th, 1924. No. 100. VOL. VI.

Договір між Великою Британією і Злученими Державами поділив Китай на сфери впливів

АМЕРИКАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ГЮЗ ЗАКЛУЧИВ УМОВУ З ПРЕМ'ЄРОМ МЕКДОНАЛДОМ ПІДЧАС СВОГО ПОБУТУ В ЛОНДОНІ.

На підставі умови Англія дістає південну частину Китаю з Кантоном, Франція — провінцію Юннан, Японія — Маньчжурію, а Злучені Держави — північну частину країни.

МОСКВА, 8. вересня. — Під державні погляди радянського правительства, що Велика Британія і Злучені Держави використовують теперішній клопіт в Китаю для поділу тої країни на сфери впливу, професійні державні мужі С. Р. С. Р. розпочали рух "Руки прочь від Китаю", який вони сподіються поширити до Америки і Британії.

Один державний муж заявив, що С. Р. С. Р. має причину вірити, що американський державний секретар Гюз і британський прем'єр Мекдоналд прийшли в Лондоні до порозуміння щодо поділу Китаю на сфери впливу для західних держав.

На підставі цієї умови Велика Британія мала би отримати південну частину Китаю з Кантоном, як центром сфери впливу.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЕРРІО КАЖЕ, ЩО СИЛА Є ГАРАНТІЄЮ МИРА.

Годиться однак з Великою Британією, що спори між державами треба вирішувати полюбовним судом.

ЖЕНЕВА, Швейцарія, 6. вересня. — Франція обстоює притім, що сила є гарантією миру. Велика Британія є проти цього.

Представники обох держав висловили зовсім протилежні погляди під час дебати над безпекою і розоруженням на зборі "Ліги Націй".

Французький прем'єр Ерріо заявив, що Франція є того переконання, що справедливість потребує сили для своєї підтримки і що сила є відповідним орунєм справедливості. Представник Великої Британії лорд Пармур заявив, що "Ліга Націй" не повинна користуватися силою.

РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ ГОТОВИЙ ВЗЯТИ УЧАСТЬ В РОЗОРУЖНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Правительство С.Р.С.Р. не вишло однак делегатию на конференцію в Швейцарії, де убито Воровського.

БЕРЛІН, 8. вересня. — Радянське правительство заявило своє бажання взяти участь в конференції для зменшення розоружень, як що така конференція відбудеться поза Швейцарією.

Радянське правительство відмовляється вислати представника до Швейцарії, доки там країна не зробить відповідного винагородження за убиство В. Воровського, радянського представника, який був замордований в Лозанні під час переговорів в 1923 р.

ВІДЕНЬ, 8. вересня. — Донесення з Білгороду подають, що радянське правительство хотіло б план визнання С.Р.С.Р. членами малої антанті.

Формула має бути готова для пропозиції групи малих централістичних і популістичних європейських держав.

Кажуть, що Радянський Союз бажає скаликати спільну конференцію, на якій буде проведена згадана формула.

ДО ПАРИЖА ПРИБУЛА НЕОФІЦІАЛЬНА МІСІЯ РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІК.

ПАРИЖ, 3. вересня. — З урядових кругів доносять, що прем'єр Ерріо, повернувшись зі збору "Ліги Націй" в Женеві, виїхав до радянського правительства ноту в справі визнання С.Р.С.Р.

На днях прибула до Парижа неофіціальна радянська місія, але її економічні мотиви французького правительства, яке не хоче допустити до цього, що би ринки Радянського Союзу обслуговували Англія і Німеччина, яких торговельні зносини з С.Р.С.Р. з кожним днем зростають.

ОСТЕРІГАЄ БРИТІЙСЬКИХ РОБІТНИКІВ ПЕРЕД ЕМІГРАЦІЄЮ ДО КАНАДИ.

ЛОНДОН, 6. вересня. — Промовляючи на трейд-юнійському конгресі в Гол, канадський делегат Дж. А. МекКленд заявив, що питання іміграції турбує умі організованих робітників Канади.

Брами Канади, казав він, є широко отворені, однак для новоприбуваючих нема там роботи. Злучених Держав 183 тисячі людей, щоби знайти там прожиток.

Помимо того корабельні і залізничні компанії та асоціації фабрикантів уживають всіх средств, які мають в своїй розпорядженні, для захоочування Бритійців, щоби виїзду до Канади.

В той час, коли минулого року прибуло до Канади 133 тисячі нових імігрантів, в той сам час з Канади виїхало до

ЗАПОВІДАЮТЬ БОРЮВТИ ПРОТИ ДОГОВОРУ З С.Р.С.Р.

ЛОНДОН, 8. вересня. — Прем'єр МекДоналд повернув з Женеві до Лондону в часі, коли консервативна партія робить приготування, щоби привести його до розірвання загальних виборів над безпечною справою договору з С.Р.С.Р., якого подалення в парламенті предсказує певне.

Повідомяють, що всі три партії приготуються до загальних виборів і політичні письменники сподіються, що вибори відбудуться в листопаді.

Деякі обсерватори вірять, що Партія Праці і ліберальна партія воліли би відтягнути вибори аж до наступного року, щоби мати більше часу для скріплення і поширення своїх кампанійних організацій.

Ротемір завзявся за всяку ціну повалити англо-радянський договір, коли він прийде перед парламент до ратифікації. Газетний король заставив свої многи газети працювати зі всім сил проти цього договору.

СТРАЙК В АЛБЕРТІ ПРОДОВЖАЄТЬСЯ.

КЕЛГАРИ, Алта, 6. вересня. — Тут доїддася ввечері до конференції 18. дистрикту "Юнайтед Майн Воркєрс оф Америка" потвердила становище, заняте майнерськими представниками на переговорах з власниками копалень і відмовилася прийняти всяку злижну платні.

Конференція була однодушна в своїй рішченні і майнери постановили страйкувати так довго, поки не дібуться "чесного поладження" страйку.

ПОЛІЦІЯ АРЕШТУЄ СТРАЙКЕРІВ.

ПЕТЕРСОН, Нью Джерзі, 5. вересня. — Поліція арештувала тут ввечері 107 страйкерів, які пикетували масово перед фабрикою одного шовкового підприємства.

Пикетуючих було около півтисячі і стояли вони чвірками. Страйкаломи зібралися у вихнах фабрики і кричали та глузували зі страйкових пикетчиків. Це викликало, як каже поліція, велике збівиско людей і тому вона арештувала пикетчиків.

Відставлені до поліційних арештів, пикетчики счинили там велике заворушення.

ПОВОРОТ БЕЛКОРТА.

ОТТАВА, 8. вересня. — Сенатор Н. А. Белкорт, представник Канади на лондонській реліаційній конференції, повернувся з кінцем минулого тижня до дому.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДІЛІУ СТОВ. У.Р.Д. У ВІННІПЕГУ.

Одним повідомяється членів відділу Стов. У.Р.Д. у Вінніпегу, що місячні збори відділу відбудуться в неділю, 14. вересня, в год. 3-ій по полудні.

На зборах є важні справи до поладження, тому проситься всіх товаришів і товаришок прибути на означений час. Заряд відділу.

ЕСПАНСЬКА АРМІЯ В МОРОККО НАХОДИТЬСЯ В ДУЖЕ ГРІЗНІМ ПОЛОЖЕННІ.

Фашістський диктатор Еспанії ген. Прімо де Рівєра і часть директорії виїзять до Марокко.

МАДРИД, Еспанія, 6. вересня. — Еспанське правительство сповіщає, що частина директорії перенесла свій осідок до Тетуану в Марокко, щоби ліпше познайомитися з виникаючими проблемами і успішніше поборювати тамешні труднощі.

Властиве правительство остане в Мадриді під президентурою маркіза де Мараса. Генерал Прімо де Рівєра, президент директорії, в супроводі генералів Йордани, Муслери і Родригеца виїхав ввечері до Африки.

ТЕТУАН, МОРОККО, 7. ВЕРЕСНЯ.

Положення в Марокко погіршилося. Зі 100,000 жовнів в західній частині еспанської полосою 50,000 знаходиться в однім окрузі Тетуану.

Організація так великого числа війська в хвилі, коли бої ведуться майже під стінами міста, завдає військовим властям багато трудностей.

Крім цього новоприбуваючі війська не є достаточо вправлені і стріляють поганю. Іх привезено просто з Еспанії в боротьбу підчас її найтруднішої фази. Бракує вправних офісирів, ворог є жорстокий, а при-

рода є може еще більше жорстока. Недостачі в транспортції також утруднюють положення. Втрати в убитих і ранених є багато більші, як зразу було донесено. Між військом будуть малярія, особливо в долині Вад Ляу.

Евакуація ранених є дуже утруднена і лише легко ранені можуть видержати подорож до головного шпиталю в Тетуані.

Еспанці понесли втрати, про які нігде не було оповіщено. Мароканські повстанці мають недавно захоплену еспанську артилерію, як також в їх руки попала велика скількість карабінів, амуніції і складів.

Повстанці стали настільки зухвалі, що на 1. вересня звели бої на берегах ріки, мило або дві від стін Тетуану.

Кілька миль на захід великого міста в Ляузівені є цілковито ізолюваний. Від племені, що заселює територію на північ від Тетуану, зовсім не можна сподіватися лояльності.

Загально взявши, положення є дуже грізне. (Місто Тетуан, з котрого походить повстання, лежить в північній частині Марокко, недалеко від Еспанії.)

СХІДНА ГАЛИЧИНА ПРИНЯЛА ДЕКЛАРАЦІЮ РАКОВСЬКОГО З ЕНТУЗІАЗМОМ.

Польська шовіністична преса признає, що декларація про Західну Україну була сильним ударом для Польщі.

ВАРШАВА, 20. серпня. — Шовіністична преса є обурена декларацією Раківського про Західну Україну і бачить в цій декларації порушення Рижської угоди. Вона намагається довести, що декларація ця не має реального значіння.

Але шовіністична преса не може затаїти того, що для Польщі це було сильним ударом. Газети вимагають, щоб польський уряд реагував на декларацію. Краківський "Час" пише, що польському послові в

Лондоні Скірмінтові доручено виступити з протестом. ВАРШАВА, 20. серпня. — Декларация Раківського на англо-радянській конференції викликала в Східній Галичині багато багачок в польських промислових колах. "Газета Варшавська" повідомяє, що польський уряд реагуватиме на декларацію Раківського дипломатичним шляхом в Москві і Лондоні. Українські кола Східної Галичини зустріли заяву Раківського з ентузіазмом.

ВЕЛИКІ ДЕРЖАВИ ВИСПАЛИ ДО КИТАЙСЬКИХ ГЕНЕРАЛІВ ОСТРУ НОТУ.

Остерігають обі воюючі сторони, щоби не посьміли захопити Шангаю військовими операціями.

ЛОНДОН, 8. вересня. — Кореспондент "Таймса" доносить з Шангаю, що великі держави остерегли воюючих китайських генералів, які зводять бої недалеко Шангаю, щоби вони держалися оподалік від того міста.

До обох сторін вислано остроту ноту, в якій повідомяється воюючим генералам, що великі держави не дозволять на те, щоби військові операції захопили Шангаю.

Генералам визначується певну полосу, до якої не можуть доходити їх війська. ШАНГАЙ, Китай, 8. вересня. — З головної квартири військ

ОБІЦЮЄ \$50,000 ЗА ГОЛОВУ ГЕНЕРАЛА ЛЮ ЮАН ГСІАНГА З ЧАКІЯНГУ.

ШАНГАЙ, Китай, 8. вересня. — Генерал Чі Шієг Юан, командант військ провінції Кіянгу, видав прокламацію, яку розповсюджують між військами ген. Лю Юан Гсіанга і в якій пропонується \$50,000 для кожного, хто доручить йому живим або мертвим ген. Лю.

Подібну суму він дає до диспозиції кожного офіцерові з опозиційної армії, який здезертирує і приведе на його сторону цілий свій релігмент.

ВІДЕНЬ, 8. вересня. — Около 20,000 робітників в австрійських залізничних, сталевих і електричних індустриях вийшли ввечері на страйк. Причиною страйку — відмова компаній дати підвижку платні.

Сподіються, що вибухне генеральний страйк.

БЕРЛІН, 5. вересня. — Селяне в округах Кассель і Рен звернулися до правительства, щоби дало їм насіння на осінні засівні, так як через вісім тижнів за порядком падав у них дощ і вони не могли зібрати свого збіжжя.

Товаришу! Не забувай відповісти передплату на "Українські Робітничі Вісті".

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

UKRAINIAN LABOR NEWS

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Робр. Дому, на вулці вулиці Прічард і Мекгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

ЗИСКИ ЗАХІДНИХ ВУГЛЕВИХ БАРОНІВ.

Вуглеві барони Алберти і східної Бритії Колумбії мають добрий апетит і дуже не хотіли б, щоб побіда страйкуючих майнерів знесула його.

“Крає Неєт Пес Кол Ко.” в своєму звіті за 1922 і 1923 р.р. подає такі цікаві цифри:

Зиски зі всіх жерел за 1923 р. вносили \$533,176, коли в 1922 р. вони вносили \$213,959; з того з вугля і коку в 1923 р. випуило чистого зиску \$471,689, під час коли в 1922 р. було його \$160,030.

На митиун директорів компаній, на яку відчитувано фінансовий звіт, вивислено пообовання, що теперішній майнерський страйк серйозно зменшить сьогорічні дивіденди.

Тільки майнері не слухають ні панів вуглевих баронів, ні їхніх слуг, тину Мордока. Вже той славний міністер праці вюрорвав їх, щоб вони згодились бойкот на восьму частину зиску платити, яку вони діставали в марті, а вони не послушали.

Майнері не послушали й Мордока, бо знають, яку то “публику” він заступає і про чиї права та інтереси він балакає.

У майнерів є також свій рахунок, що показує їм, кільки їм і їхнім сім'ям на життя потрібно. І не хочуть вони жити в голоді тільки на те, щоб задовольнити апетит жадобних кровопийців.

Вістки про неврожай в деяких околицях С.Р.С.Р. дають добру нагоду ворогам Радянських Республік знову пострашати всіх тих, що з ними намагаються торговельні і дипломатичні зносини.

Вістки про неврожай в деяких околицях С.Р.С.Р. дають добру нагоду ворогам Радянських Республік знову пострашати всіх тих, що з ними намагаються торговельні і дипломатичні зносини.

ЗАДУШЕВНІ БАЖАННЯ ВОРОГІВ С.Р.С.Р.

Вістки про неврожай в деяких околицях С.Р.С.Р. дають добру нагоду ворогам Радянських Республік знову пострашати всіх тих, що з ними намагаються торговельні і дипломатичні зносини.

Вістки про неврожай в деяких околицях С.Р.С.Р. дають добру нагоду ворогам Радянських Республік знову пострашати всіх тих, що з ними намагаються торговельні і дипломатичні зносини.

Вістки про неврожай в деяких околицях С.Р.С.Р. дають добру нагоду ворогам Радянських Республік знову пострашати всіх тих, що з ними намагаються торговельні і дипломатичні зносини.

Вістки про неврожай в деяких околицях С.Р.С.Р. дають добру нагоду ворогам Радянських Республік знову пострашати всіх тих, що з ними намагаються торговельні і дипломатичні зносини.

Вістки про неврожай в деяких околицях С.Р.С.Р. дають добру нагоду ворогам Радянських Республік знову пострашати всіх тих, що з ними намагаються торговельні і дипломатичні зносини.

Вістки про неврожай в деяких околицях С.Р.С.Р. дають добру нагоду ворогам Радянських Республік знову пострашати всіх тих, що з ними намагаються торговельні і дипломатичні зносини.

Вістки про неврожай в деяких околицях С.Р.С.Р. дають добру нагоду ворогам Радянських Республік знову пострашати всіх тих, що з ними намагаються торговельні і дипломатичні зносини.

Але брехня остане брехнев, хоч її одягають в довірчність. Бо де-ж таки одорово думаюча людина повірить в те, що зараз таки по жнивах вже голод так розпановився, що люде людей почали їсти.

Що такі вісти розповсюджуються зараз з Парижа, місяці осідку російських контрреволюціонерів, нікого певно не здивує. Тимбільше зрозумілий той крик розпачу, що ці контрреволюціонери “доборались до самого краю” і опинилися на самому кінці берега безодні власної загибелі.

Цего, що зробив Савінков, не можуть зробити своїми лишокі пам'яті кровавого царя і ті, що відішли в Парижі та до інших європейських столиць містам.

Про недовір'я Радянських Республік в нашою часопіснє вже поміщувалося правдиві інформації, яких радянська влада ніколи і перед ніким не закриває і якщо треба комує “довірчність рапорту”, то лише на брехливі відомості.

Літо. Вже по жнивах. Шкілля до молоді, діти селян, допомагаючи батькам жнивами, можуть і відпочити. Але де там! Юнак Радянської України не знає відпочивку.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

дбаймо про долю тих наших братів з Західної України, що дійсно заслугоують на нашу поміч і тих, що — вирвавшись з панського пекла — самотужк, без “дружньої допомоги всіхляких урядів”, голодні добиваються науки. Ось у Гданську поверх пітвори сотки Галичан... Більшість з них селянські діти, й вони, щоби було чим заплатити “за навчання й сяк-так прохарчуватися виходять у гданський порт, розгружувати пароплав. Але й тієї праці годі знатити... А як бідує наша академічна молодь

із Західної України, що перебуває в Німеччині, Австрії (або й позбавлена “добрими” Чехами допомог там теж годі!) — годі й увяити.

Ось про тую нашу молодь, що виїшла зміж селян та робітників й котра не може терпіти польсько-шляхетського “раю”, треба подбати. Пам'ятаймо, що ця всебічно освічена молодь Західної України — й та молодь соціалістична — допоможе поваленню польсько-шляхетського ярма.

М. Луцкович, Харків, 10. серпня 1924.

АНГЛЮ-ЕГІПЕТСЬКИЙ КОНФЛІКТ І СУДАН.

Резигнація Загдула-паші і відмова короля прийняти цю резигнацію, замаж на Загдула-паші в Каїрі, а також останні інтервенції в палаті громад та в палаті лордів в Лондоні звернули увагу громадської думки на питання про Судан.

Поведінка членів Парції Праці “лівого крила” не менш скандальна. 10-го липня справа про Судан була поставлена в палаті громад. Після виступу консервата лорда Вінтертона, котрий заявив, що ніколи не повинно дозволити Египтові анексувати Судан, бо це було б протинво дринціпові самовизначення, Том Джонсон

член “лівого крила” Парції Праці взяв слово, щоб вимагати передачі справи до Ліги Націй для розваження. Цей самі шлюк, все від імені “лівого крила” Парції Праці веде крім того завзяту кампанію в реформістській пресі проти віддачі Судану Египтові.

Цікаво зазначити, що той же Джонсон виступав проти урядової позички суданському плантацийному синдикатові, котрий є господарем країни.

З приходом МекДоналда ватади Парції Праці вважає потрібним змінити свої позиції, знаючи в той же час, що коли Англія дорожить Суданом, то головним чином через бавовну, котру в великій кількості продукує ця країна, а також через те, що він є важливою стратегічною позицією на Червоному морі.

Що-ж до суданського пролетаріату, то йому не заважає бути єдним з пролетаріатом Египту. Й інтереси та стражданія однакові. Фелахи (куркулі) в шільковитій залежності від англійських банків в Египті та великих власників Суданських селянє в руках суцунуть до нас, кажуть вони, бо наші старі господарі самі видізнали цю потребу!”

Ім здавалося, що сподіванки мають здійснитися, бо Партия Праці взяла владу в свої руки. Але великим було їх розчарування, коли вони побачили, що МекДоналд продовжує по-

літику консерватів і коли вони почули від лорда Пармера, представника уряду в парламенті, що не може бути дозволено ніякої зміни в суданському режимі.

Поведінка членів Парції Праці “лівого крила” не менш скандальна. 10-го липня справа про Судан була поставлена в палаті громад. Після виступу консервата лорда Вінтертона, котрий заявив, що ніколи не повинно дозволити Египтові анексувати Судан, бо це було б протинво дринціпові самовизначення, Том Джонсон

член “лівого крила” Парції Праці взяв слово, щоб вимагати передачі справи до Ліги Націй для розваження. Цей самі шлюк, все від імені “лівого крила” Парції Праці веде крім того завзяту кампанію в реформістській пресі проти віддачі Судану Египтові.

Цікаво зазначити, що той же Джонсон виступав проти урядової позички суданському плантацийному синдикатові, котрий є господарем країни.

З приходом МекДоналда ватади Парції Праці вважає потрібним змінити свої позиції, знаючи в той же час, що коли Англія дорожить Суданом, то головним чином через бавовну, котру в великій кількості продукує ця країна, а також через те, що він є важливою стратегічною позицією на Червоному морі.

Що-ж до суданського пролетаріату, то йому не заважає бути єдним з пролетаріатом Египту. Й інтереси та стражданія однакові. Фелахи (куркулі) в шільковитій залежності від англійських банків в Египті та великих власників Суданських селянє в руках суцунуть до нас, кажуть вони, бо наші старі господарі самі видізнали цю потребу!”

Ім здавалося, що сподіванки мають здійснитися, бо Партия Праці взяла владу в свої руки. Але великим було їх розчарування, коли вони побачили, що МекДоналд продовжує по-

літику консерватів і коли вони почули від лорда Пармера, представника уряду в парламенті, що не може бути дозволено ніякої зміни в суданському режимі.

Поведінка членів Парції Праці “лівого крила” не менш скандальна. 10-го липня справа про Судан була поставлена в палаті громад. Після виступу консервата лорда Вінтертона, котрий заявив, що ніколи не повинно дозволити Египтові анексувати Судан, бо це було б протинво дринціпові самовизначення, Том Джонсон

член “лівого крила” Парції Праці взяв слово, щоб вимагати передачі справи до Ліги Націй для розваження. Цей самі шлюк, все від імені “лівого крила” Парції Праці веде крім того завзяту кампанію в реформістській пресі проти віддачі Судану Египтові.

УКРАїнська АКАДЕМІЧНА МОЛОДЬ.

(Кореспонденції до “У. Р. В.” з Рад. України.)

Літо. Вже по жнивах. Шкілля до молоді, діти селян, допомагаючи батькам жнивами, можуть і відпочити. Але де там! Юнак Радянської України не знає відпочивку.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

Книжка дає на борг кнгарня під поруку Кобуча. (“Кобуч” під зутьється професійно-господарчій студентській організації — М. Л.) Пустити книжку на село — велика й культурна робота.

ОГЛЯД НОВИХ КНИЖОК.

І. Ю. Кулик — ЗЕЛЕНЕ СЕРЦЕ. Другий збірник поезій. Державне Видавничтво України 1923, сторін 48. — Обкладинка, нігієтти та кілціцькі роботи художника Стрехова.

І. Ю. Кулик в новій українській пролетарській літературі займає одне з чільніших місць, як поет і критик. Його поезія друкувалась в різних українських виданнях революційного часу, але найкраще виявляється його талант в другому збірничку поезій “Зелене серце”.

Незвичайно сильний вірш у збірці, це “Робітничя Шура”. Робітниця хвора туберкульозом, що працює в Київі на фабриці срібнової і разом з активною в революційній боротьбі. До глибини душі зорупує просте, але безконечно щіре признання автора: “І так солодко, солодко до сльоз Ще глибоше тебе кохати: І за те, що в тебе туберкульоз, І за те, що торговка — мати, І за те, що в Червоній Гвардії Ти мені перерзувала рани, І за те, що в гетьманській “парті” Разом з нами тебе карано, І за те, що в кратері революцій, Ти горіла — згоріла безжарко...”

— Шура, ще довго в самотній розлуці буде маритися срібнової фабрики... —

Та не про себе, як про одиницю говорить автор. В своїй збірці поезій охватує він амалійню боротьбу, радости й печалі цілого великого-працюючого колективу. Він же й каже: “Я мене не став одином: Я членився з потоком могутнім. Скази Ми, Сталево — єдині Молоді будівничі майбутнього (На згад)”

Згадуючи про боротьбу комуністичної молоді з бандитами “отамана” Зеленого під Трипіллям на Київщині, автор піби виходуше надмірно-художню промову, повну віри й бадьорости в поліглих товаришів.

Розумієте, — це ж частка нашого майбутнього. Залинули в борні за сучасні! — Чи не з вашої крові — Ясні. Розквітнули майі у полі так рясно? —

Незабутні. Ясні. Ви з нами. Навкращі Прийдешнього Каїти. (“Трипілля”)

Друга частина збірки “На сполах” — це перекожучі, триголові але самотені голоси про голод на Україні і в Росії 1921 року. Автор кінчить цей розділ машинним темпом:

Переборемо працю. Переборемо м'язами. Переборемо волею до нових перемог. Переборемо розможе золотими озами і, розбитий і знищений — долам скоритися бог.

Писане це підчас голоду і наді не завела. Працюючи маси перемогли і пішли побідним кроком до нових перемог.

До сильних творів можна зачислити розділ “До тих, за кордоном”, “Жовтень на чужині”, “Новий рік в юрті” і “До Інтернаціоналу” (фрагменти).

Цітувати на цьому місці поодинокі мейца з них — не годі. Загалом же скажемо — Кулик, це поет боротьби, непохитий завзятості і певної перемогі працюючих. В него ніколи немає апатія, розпачі-або квітання.

Слова його — це удари міцного молота, це шум й торхотиння машин, це одне велике-непоборне серце працюючих. О-крім цього-треба признати, що в його творчості немає вигляду, штигучости. Пішше легко, арозуміло і головне — переконуючо, щиро.

Книжка видана дуже дбайливо і видержана в строгих-художніх рамках. Жаль тільки, що являється вона, як й інші книжки в Україні, такою рідкістю. — На жаль тільки редакції робітничих газет можуть користуватися і знайомитися новими виданнями — а вони-ж такі ціні, що просто-жаль робитися, коли дивинся на них і знаєш, що на цілу Америку їх 6 3 — 4 примірники.

Мур. Товариші! Відновляйте переплату на “Українські Робітничі Вісті”.

The WORKER. Офіційний орган Комуністичної Парції Канади. Передплата на рік вноситься \$2.00, на піврік \$1.00. Зашльте передплату такі ще ніж!

CHITAYTE! — CHITAYTE! УКРАїнські ЩОДЕННІ ВІСТІ. Озброївшись часом в Злучених Державах, який в дієвості заступає інтереси працюючого людю. Висхід якийого дня окрім державних свят.

Українські ЩОДЕННІ ВІСТІ. Озброївшись часом в Злучених Державах, який в дієвості заступає інтереси працюючого людю. Висхід якийого дня окрім державних свят. Передплата на рік \$9.00. Пишіть сейчас на сляуючу адресу: UKRAINIAN DAILY NEWS 17 East 3rd St. New York, N. Y.

ФАРМЕРСЬКА СТОРІНКА

НАШІ НАЙБЛИЖІ ЗАВДАННЯ.

Наближається час провінційної конференції Злучених Фармерів Алберти (U.F.A.), а на слідуючий рік і провінційні вибори. Знову підніється боротьба різних партій за владу, запрошавши виборців машини буржуазії з масовими словами і обіцянками, які ніколи не будуть виконані. Розв'язався шалена міжпартійна критика. Цим разом годувна критика буде направлена проти теперішнього фармерського уряду. Будуть його критикувати за те, що він нічого доброго не зробив. Будуть критикувати не тільки ліберали й консервати, але й фармери, багато яких розчарувалися, сповідаючи “своєму урядом”.

До цих фармерів я хочу якраз говорити. Товариші! Коли ми, фармери, станемо проти цього уряду, тимсамим ми станемо проти нашої організації Злучених Фармерів Алберти. Значить, ми самі поможемо лібералам й консерватам лобовувати, хай навіть і поганим, але все-ж таки фармерську організацію. Помогімо великій буржуазії зруйнувати фармерську організацію. А ніщити завжди легше, ніж будувати. Щоб збудувати хату, го сподар наймає тесло, а коли треба розібрати хату, він робить це сам.

Теперішнє фармерське правительство Алберти не тільки не допомагає, але місцями заважає переписати в бік буржуазії. Це так. А чи знаємо ми в яких умовах воно працювало? Адже-ж воно окружене довкола чисто буржуазними урядами інших провінцій з таким самим домінянням на чолі. В такім положенні не так то й легко працювати. Крім того, чи ми, як організація, стояли за ним солідарно, чи помагали йому? Бо мало вибрати уряд. Коли вибрати, треба-ж за ним стояти і через організацію заставляти робити його так, як ми хочемо.

Я не хочу, щоб ви, товариші фармери, зрозуміли мене так, будучи й оборону теперішній уряд Алберти. Ні, я оборону нашу фармерську організацію. Коли ці люди, що тепер стоять в уряді є несправді, то при слідуючих виборах треба їх усунути, але не віддати влади в руки лібералам, або консерватам. Треба ту владу затримати в своїх руках, тобто в руках Злучених Фармерів Алберти. А ще краще було-б,

щоб взяти цю владу в руки спільно з робітниками.

Для цього ми повинні тісно злучитися в своїй фармерській організації. Ви скажете, що ця організація також не дописує? Так, але чи багато ми самі старались зробити її такою, якою вона повинна бути? Коли ми її тільки критикуємо, то це ще не значить, що ми направлено їй на краший шлях. Бо коли велика більшість українських фармерів стоїть поза тою організацією та збоку критикує, то цим самим помагає капіталістам її повалювати. А коли ви ми станемо членами тої організації і всередині будемо критикувати її поступовання в деяких справах, а критикуючи, одночасно давати свої кращі пропозиції, то цим ми будемо робити її такою, якою нам потрібно. Якщо ми цього не зробимо, але тільки критикуємо, то цим самим ідемо під дурного хату і консервати та ліберали будуть дуже нам за це вдячні. Коли ми в цей спосіб розібємо, або ослабимо Злучених Фармерів Алберти, то буржуазія буде з нас сміятися. Вона скаже: “фармерська голота не змігла поправадити роботи і добровільно нам піддалася”.

Ми до цього не повинні допустити. Звольовені, чи не вдоволені теперішнім урядом Алберти та зарядом U.F.A. — ми повинні злучити свої ряди до-вокола U.F.A. Ми повинні використати наступаючу осінь, зиму, позаснувати відділи цієї організації в кожній місцевості і на відвідуваних мітингах обговорювати всі наші печуки справи. На тих відвідуваних мітингах ми повинні ухвалити ряд резолюцій по всіх питаннях, налягнутах в них шкідливі поступки уряду та зажадати деяких змін в партійній платформі на краще. В тих резолюціях ми повинні зажадати від загальної конвенції злучки з робітниками для економічної і політичної боротьби, отже злучки U.F.A. з албертійською секцією Канадійської Партії Праці.

Самих резолюцій мало. Щоб ті резолюції зістали одобрені на конвенції, треба післати на конвенцію своїх відповідних делегатів, які там широким голосом викладуть наші домагання. Конвенція, як відомо, відбудеться в Келгари в грудні чи в січні. Значить, ми маємо час підготуватися, але треба братися до роботи зараз.

Ще одна справа. Коли ми

поорганізуємо відділи U.F.A. у всіх місцевостях, зараз же заклимамо на них до звіту поста своєї місцевості. Хай він скаже нам, що і як робив уряд та парламент. Як і чому він зробив те, що для нас шкідливо і чому він не зробив того, що для нас було-б добре? Ми як члени тої самої організації що й посада, маємо право не зводити, а він повинен нас послухати. Коли не послухає, то винитимо його не тільки з парламенту, але й з організації. На таких мітингах ми, вислухавши звіту, побачимо чи той посол є гідний нас заступати. Ми розберемо його звіту, критикуємо і коли побачимо, що з такими послами ми далеко не задоволені, пішлимо його при слідуючих виборах на зелену папу, на його місце поставимо іншого, відповідного, але члена своєї організації, а не ліберала, чи консервата, чи того, що ходить самопасом (незалежного). Ті незалежні тільки знають боки собі видікувати.

Якщо ми будемо остільки свідомі, що злучимося з робітниками, то й посла виберемо з своєї околиці в порозумінню з робітниками.

Ми, організовані фармери в Лейк Еліза, запросили нещодавно до звіту посла свого дістрікту. І коли ми, вислухавши звіту, вказали йому блуди та збірли до громади, то він був дуже здивований і сам признався, що цього не сподівався та обіцяв поправитися і виповнити наші бажання. Побачимо.

Я закінчую і кажу: які ми така наща організація; яка наща організація — такій її уряд. Тож починаймо, знизу. Організуємо відділи U.F.A. в своїх місцевостях; ставимо їх членами там, де вони існують та робім їх такими, яких ми хочемо. Через відділи направляймо цілу організацію. А через організації встановлюймо і контролюймо уряд!

Василь Галицький,
Лейк Еліза, 30. вересня 1924.

КОМІНТЕРН І СЕЛЯНСЬКИЙ РУХ.

В кийському “Більшовику” 10. вересня читаємо цікаву статтю І. Покраси про теперішні економічне положення селянства в цілому світі та значіння спільної боротьби селянства та робітництва за своє визволення під проводом Комуністичного Інтернаціоналу.

Наводимо тут цю статтю в скороченні і думаємо, що вона буде цікавою для свідомого українського фармерства, що є нічим іншим, як канадійським селянством.

Другий Інтернаціонал, який ніколи серйозно не готувався до безпосередньої та рішучої революційної боротьби, мало клопотався про те, щоб краще ставити земельне питання, щоб мініше з'єднати революційний рух пролетаріату з замиганими та силами незалежного селянства; його більшість за все турбувало питання про більшу кількість голосів на парламентарних виборах, а цього легше було досягнути, перетягуючи на свій бік міську дрібну буржуазію.

Не так, цілком не так байдуже ставиться до земельного питання та до селянства III. Інтернаціонал.

Під керівництвом В. І. Леніна він з перших кроків своєї роботи з особливою увагою та обережністю підходить до цього питання.

Великий провідник світової революції, оскільки геніяльний оком поде майбутніх класових боївців, переконався, що успіх класової боротьби пролетаріату в великій мірі залежить від стального об'єднання від міцної “смички” (злучки) головних угруповань сучасного трудячого людства — пролетаріату та селянства.

Через геніяльні маневрування вожда під час і після Жовтневої революції вдалося, на ґрунті історичних завдань та інтересів обох цих соціальних верств, злити їхню революційну силу та енергію в одну широкую бурливу хвилю і скерувати її проти головних фортець поміщицько-буржуазного ладу.

В своїх відомих тезах на Другому Конґресі Комуністичного Інтернаціоналу Ленін переносить досвід революції на ґрунт пролетарської революції в світовому розмірі, і з того самого часу проблема “смички” пролетаріату з революційним селянством стає найактуальнішим питанням комуністичних партій усеїх країн і найважливішою частиною програму боротьби Комінтерну.

Як і попередні конґреси, 5-ий конґрес Комінтерну, який нещодавно відбувся в Москві, звернув як найпильнішу увагу

на земельно-селянське питання і розглядав його в тісному зв'язку з революційним рухом світового пролетаріату та селянства. Широчінь постановок цього основного питання в докладі тов. Коларова, в окремих місяцях доповідів т.т. Зинова та Варґа та дебатах конґресу, правдиво його вирішення доводило, що Комінтерн, працюючи без керівництва вожда, залишився впрям його великим заповітом.

Річ у тім, що все селянство, виключаючи, звичайно, дуже замкнуті куркулі, перебуває тепер в дуже скрутному стані через селянсько-господарчу кризу, що насунулася ось уже другий рік спочатку на Америку, а тепер і на інші країни світу. Виявилось, що монополістична організація промисловості під керівництвом фінансового капіталу по хизацькому придрушує сільське господарство; виявилось, що великий хаос капіталістичного ладу, що він думав, що околицю Смоки Лейк замешкують Готеноти, але переконався, що він помилявся, і що поклад його офі несправдливий.

Хизацьке подорожжя, що в Смоки Лейк є 12 крамниць і “Народний Дім”, в який робиться гарна робота, не дивлячись на перебої, які ставлять червоні одніви, а ті червоні одніви саме тепер переводять першу операцію на фармерських хизацьках.

Коли подорожжя не писав, то левно двинувся в зеркала і там побачив, як українські пані з буншув “народної торговлі” в Вегреві передавали операції. А цей подорожжя був у “народній торговлі” контролером. Отже всі шляхи ріжних операцій над фармерами воно відомо, бо не дивлячись на банкротство “народної торговлі”, не дивлячись на те, що шери всі фармери тої торговлі обернулися в двачивні безарнійні паперці, подорожжя приїхав до Смоки Лейк і спокійна зозволив свою власну торговлю.

Відомості на конґресі з ріжних країн наочно довели, що буржуазія нездатна більш хоч як-небудь вирішити земельно-селянську справу, і тим самим веде більшість селян до спільної боротьби з пролетаріатом проти капіталістичного ладу.

В той час, як у радянській країні радянська влада передала всю землю селянству, в таких країнах, як Польща, Румунія, Югославія та ин., пануючі класи, підманявши селян обіцянками земельної реформи, ще й досі мають в своїх руках величезні маетки та визискують і обдирають хліборобські маси.

В той час, коли радянська влада напружує свої слабкі фінансові сили, щоб сільсько-господарський кредитом піднести стан свого сільського господарства, найбагатша Америка дає мільонам зруйнованих фармерів можливість позбавитися останнього свого майна та збільшити собою число безробітних.

Отакі підсумки робляться усім світовим селянством, і воно все більш та більш вороже ставиться до капіталізму.

По всіх країнах світу селянство прокидається і починає боротьбу проти своїх гнобителів.

Пятий конґрес Комінтерну ухвалив опанувати цим широким рухом і він вирішив на ґрунті безпосередніх економічних та політичних інтересів працюючій землі, організувати її у міцну революційну силу, яка вкупі з революційною силою пролетаріату повалить старий світ ґніту та неволі.

Хизацьке подорожжя, що ємон-тонський більшовик хотів зозволювати “Народним Домом” в Смоки Лейк, але доколички фармери скаляли, що самі будуть ними райдти. Тут вже подорожжя зажає якраз піл дурного хату. Як можуть фармери райдти “Народним Домом”, коли в ним засіли подорожжя, а як фармерам треба бего будинок на мітинґ або на якесь підприємство, то вони беруть з них по 15 дол. за рент на один раа. Та й в члени фармерів не приймають. Це трошки “філософії”. Подорожжя знає, що в околиці Смоки Лейк не наїдеється навіть один процент чужинців, а проте 25 процент торговлі в житлєвських руках. Ага, ось де перекладає в своїй патріотичній щирости, бо як же так може бути: чужинців чорт має, а торговля в їх руках? Хиза українські бізнесмени в Смоки Лейк є нічим іншим, як “жидівськими наймитами”? Єй богу, варта, щоб українські бізнесмени запротегували проти таких наклепів подорожжя... Але тоді прийшово-б подорожжяю протестувати проти себе самого.

Обурюється подорожжя, що один Українець позичив Жидові грошей. Це якраз свідчить на некорист подорожжя, бо доказує, що Україні більше вірить Жидам, чим патріотичним подорожжям. Отже подорожжя про не до газети, подорожжя сам собі ричує на боржок. Ще про який ричує фармери, щоб поклали свою “українську торговлю”, не кооперацию, але українських скеларів в Смоки Лейк, а скеларів клече, щоб кували кооперацию. Хиза він до увага. Ви, бізнесмени, купуйте кооперацию, пливність цїни на продукти кооперацию, а ви фармери пропрайте свої бізнесмени. Це в подорожжяю називається “фармерською кооперацияю”. А коли спродував українських фармерів, то подорожжяю не клевя фармерів проти кооперацию. Тоді подорожжяю бізнесмени (які хиза подорожжяю зі Смоки Лейк часом на фран на літцї) виниюють не де є краши фармери, бо як “зброкує” скел... тоді і фарма може пропасти.

Не вважаючи на всю велику різницію в соціальному складі та культурному рівні світового селянства, одне спільне явище спостерігається всюди. Усеїди більшість сільського населення складається з пролетарських та наівпролетарських малоземельних елементів, які мають спільний історичний шлях з робітничою класою; і тому треба допомагати всім цим елементам з'організуватися для боротьби за землю і волю; треба згуртувати їх кодо Міжнародний Селянський Рад, що є під проводом Комуністичного Інтернаціоналу.

Та не тільки бідняцькі елементи селянства, — комуністичні партії усіх країн повинні, після ухвали конґресу, керувати також боротьбою середняків за поліпшення свого економічного життя. Ці напівзалежні елементи в даній історичній моменти можна не тільки неврадізувати, але навіть в деякій мірі зробити спільником пролетаріату.

Усеїди більшість сільського населення складається з пролетарських та наівпролетарських малоземельних елементів, які мають спільний історичний шлях з робітничою класою; і тому треба допомагати всім цим елементам з'організуватися для боротьби за землю і волю; треба згуртувати їх кодо Міжнародний Селянський Рад, що є під проводом Комуністичного Інтернаціоналу.

Та не тільки бідняцькі елементи селянства, — комуністичні партії усіх країн повинні, після ухвали конґресу, керувати також боротьбою середняків за поліпшення свого економічного життя. Ці напівзалежні елементи в даній історичній моменти можна не тільки неврадізувати, але навіть в деякій мірі зробити спільником пролетаріату.

ПАТРИОТИЧНІ ПОДРОЖЖА.

Смоки Лейк, Ата.

Нема, нема — галя в поволляється на шаляхах жовтоблажничих рептінь яків подорожжя. Цікаві ті подорожжя тим, що вони завжди пробивають собі шлях до фармерів за землемі і хоч самі є звичайними бізнесменами, говорять в імені фармерів.

Так розвісив на сторінках “західно-східної” один “подорожжя” зі Смоки Лейк, який з рештою сидить в цьому містечку вже через кілька років, бізнесмену. Але це не переважає йому адавати варіат, та рисати, що він думає, що околицю Смоки Лейк замешкують Готеноти, але переконався, що він помилявся, і що поклад його офі несправдливий.

Хизацьке подорожжя, що в Смоки Лейк є 12 крамниць і “Народний Дім”, в який робиться гарна робота, не дивлячись на перебої, які ставлять червоні одніви, а ті червоні одніви саме тепер переводять першу операцію на фармерських хизацьках.

Коли подорожжя не писав, то левно двинувся в зеркала і там побачив, як українські пані з буншув “народної торговлі” в Вегреві передавали операції. А цей подорожжя був у “народній торговлі” контролером. Отже всі шляхи ріжних операцій над фармерами воно відомо, бо не дивлячись на банкротство “народної торговлі”, не дивлячись на те, що шери всі фармери тої торговлі обернулися в двачивні безарнійні паперці, подорожжя приїхав до Смоки Лейк і спокійна зозволив свою власну торговлю.

В той час, коли радянська влада передала всю землю селянству, в таких країнах, як Польща, Румунія, Югославія та ин., пануючі класи, підманявши селян обіцянками земельної реформи, ще й досі мають в своїх руках величезні маетки та визискують і обдирають хліборобські маси.

В той час, коли радянська влада напружує свої слабкі фінансові сили, щоб сільсько-господарський кредитом піднести стан свого сільського господарства, найбагатша Америка дає мільонам зруйнованих фармерів можливість позбавитися останнього свого майна та збільшити собою число безробітних.

Отакі підсумки робляться усім світовим селянством, і воно все більш та більш вороже ставиться до капіталізму.

По всіх країнах світу селянство прокидається і починає боротьбу проти своїх гнобителів.

Пятий конґрес Комінтерну ухвалив опанувати цим широким рухом і він вирішив на ґрунті безпосередніх економічних та політичних інтересів працюючій землі, організувати її у міцну революційну силу, яка вкупі з революційною силою пролетаріату повалить старий світ ґніту та неволі.

Усеїди більшість сільського населення складається з пролетарських та наівпролетарських малоземельних елементів, які мають спільний історичний шлях з робітничою класою; і тому треба допомагати всім цим елементам з'організуватися для боротьби за землю і волю; треба згуртувати їх кодо Міжнародний Селянський Рад, що є під проводом Комуністичного Інтернаціоналу.

Та не тільки бідняцькі елементи селянства, — комуністичні партії усіх країн повинні, після ухвали конґресу, керувати також боротьбою середняків за поліпшення свого економічного життя. Ці напівзалежні елементи в даній історичній моменти можна не тільки неврадізувати, але навіть в деякій мірі зробити спільником пролетаріату.

І. Покраса. Мішанин.

Юрко Гютюник.

КОЛЬОНІЗАЦІЙНИЙ ПОХІД НА ЗАХІДНУ УКРАЇНУ І БІЛОРУСЬ.

(Стаття для “Укр. Роб. Вістей” з України.)

(Продовження.)

Так почато було дикий безсистемний, ніким і нічим не стримуваний грабунки земель українського та білоруського селянства во імя ославленого польського місіонарства, що став машкарою для хизацького польського імперіалізму в його походах на Схід. Кольонізаційна вакханалія відбувалася в областях, де на думку навіть проф. Сроковського, що мав командировку від польського правительтва для дослідження країн, “зі всіх політичних і економічних питань з білоруського погляду питання земельне є найважливішим”.

Буржуазні політики Польщі для зовнішнього світа намагались пояснити факт кольонізації бажанням оцасливити білоруського та українського селянина, піднести його еко-

номічний та культурний рівень. Так польське министерство публичних робіт у своїм відчеті за 1922 рік вказує, що кольоністи є “державним елементом, який ставить покладене на нього завдання, тоб-то спричинитися до економічного і культурного піднесення малонаселених (?) і занедбаних з господарчого погляду східних країн”.

Та дійсні цілі кольонізації є зовсім інші. Проф. Сроковскі, який під впливом патріотичного екстазу вважає, що промитувачі Радї Господстві “збірний суверен, яким є в демократичній республіці громадська опінія, час від часу повинен знаходити на своїй столі і кришечки...” “чистоту і правду”, з бодем у серці конспірації всієї справи, та все-ж вони підносять краєчки культури, дають увялення про господарювання польського імперіалізму на завойованих землях.

На вважаючи на широчезні

уповноваження, “Powiatowe Komitety Nadawcze” опинилися у великій залежности від військових частин, що їх було надіслано у повіти для осадження на землю своїх солдатів. Оборонець кольонізації Т. Светлінскі вказує, що “Кожна така частина мала призначений військовим Міністерством повіт, на території якого утворвала свою кольонізаційну комісію для обрання і затвердження кандидатів, що їм належало негайно дати землю в призначених повіт”.

Ті-ж таки “кольонізаційні комісії помагали Powiatowym Komitetom Nadawczym підшукувати (?) і приймати” (Т. Светлінскі) земельні обшари і негайно організували спеціальні “робочі кольонії” для засіву земель, що їх призначено було для наділення кольоністами.

Отже бачимо, що не хто инший, а польське військове міністерство утворило й перевело цілком розроблений дислокаційний план військової кольонізації польських земель. Та в решті-ж і вибір підходящих елементів, що їх пілбо-біто призначено для “культурного й економічного піднесення” східних країн, перепроваджено військовим відом-

ством, що власне й було цілком природним явищем, зважаючи на дійсні завдання військової кольонізації. Хиза з отого всього не видно, що цілі кольонізації в першу чергу є стратегічними, а потім уже і національно-політичними? В тому фактичному освітленні всякий об'єктивний дослідник мимоволі наткнеться на стратегію і політику відродженого у ХХ. столітті сучасного пана Загюбо.

Співробітництво “кваліфікацій” з “надавцями” не раз-ураз було іділічним; Той-же Т. Светлінскі вказує, що “не обійшлося при тому без першого “тертя, причиною чого були військові частини, що намагались захопити для своїх жовнів і офіцерів як найбільше землі, навіть і неприйнятій ще Pow. Ком. Nadawczemu, а часом то й посидали туди свої робочі кольонії...”

Розуміється, що в таких випадках “Powiat. Ком. Nadawczym” нічого не залишалось робити, як лише оформити грабунок, тоб-то “прийняти” і “надати” землю, що її вже будо захоплено солдатською Скарґи на грабничників, гнобителів і насильників мали позитивні наслідки лише в тому виладку, коли об'єктом “куль-

турного” діляння по непорозумінню ставав польський мліат. Місцє селянство за свої скарґи муслило лише судові збори виплачувати своїми ребрами, а часом то й власним життям, про що теж “досить документів можна бачити серед матеріалів до інтерпелляцій польському правительству.

Головним кольонізаційним штабом є міжвідомствена комісія у Варшаві. У неї склучено і найбільше детальні статистичні відомості про розвиток кольонізації. З оголошених до цього часу офіційних відомостей маємо такік малюнок:

До 1-го січня 1923 року остаточно прийнято на східних окраїнах земель до кольонізаційного фонду 366,738,53 гектарів. Яку кількість прийнято не остаточно, польські політики вважають корисним про те мовчати. В показане число гектарів не включено також відомостей про Східні Галичину, де перепродають найінтензивніє кольонізацію, не зважаючи на те, що до дня 14. березня 1923 року Східні Галичина на підставі міжнародних договорів не була складовою частиною польської держави. Польська влада навмисне ховиється з фактом кольонізації

тої країни, що провадиться всупереч із підписаними польськими правительством договорами. Та все-ж до нашого розпорядження маємо деякі числові матеріали офіційної польської статистики, на підставі яких можна виявити силу кольонізаційної навали і на українській землі Східної Галичини. Поки що візьмемося за числа, що дають малюнок стану на білоруських та українських землях, без Сх. Галичини.

Статистика Міжвідомственої Комісії подає числа, що показують скільки земель передано військовим кольоністам і ще числа про землю, що їй призначено “для цілей реформи аграрної”. Про землю, що їй передано кольоністам не-військовим, польські статистики навмисне мовчать. Прикинувшись титулом “реформи аграрної”, Польки провадять ту кольонізацію, але вже й не-військовими, а просто-куркуліськими елементами, що й буде нами виявлене при ретельному вивченні матеріалів навіть одної лише польської статистики. Фактично і один білоруський або український селянин не одержав ні одного участка землі, на якому мавби змогу господарювати.

(Дальше буде)

*) Konstanty Srokowski: “Sprawa Narodowosciowa na Kresach wshodnich”. Krakow 1924.

